

toebracht. Ook bezat zij eene rent, op de stad Brussel gehypothekeerd, welke haar sinds jaren niet was uitbetaald.¹ Door den onderhoud harer kinderen had zij nochtans « seer grooten noot van gelde. » Om derhalve haar vermogen op beteren intrest te stellen, verzocht zij de Brusselsche rent te mogen verkoopen. Daarom leverde zij aan het Magistraat van Antwerpen oorspronkelijke kopij van het testament van wijlen haren man, waardoor zij was aangesteld als mombores over hare kinderen, met volle macht om met dezer goederen naar goeddunken te handelen. Hare beide bejaarde kinderen, Jan en Blandine, stemden toe in den verkoop der rente, evenals zij, die hare twee onbejaarde zonen, Philips en « Peeter Ruebens, » vertegenwoordigde.

Aldus zorgde de goede moeder immer voor de stoffelijke belangen harer kinderen. Zij zal dus ook de geestesneigingen van haren jongsten zoon en lieveling niet hebben wederstreefd.

¹ *Requestboek der stad Antwerpen, 1596-97, fol. 141 v°.*

